

pracy w dziedzinie spełnianych przez Prokuratorję funkcji.

Egzamin ustny trwać może do dwóch godzin.

Prezes Prokuratorji może wydać szczegółowe wskazówki, dotyczące zakresu egzaminu.

§ 11. Na podstawie oceny egzaminu pisemnego i ustnego komisja egzaminacyjna orzeka większością głosów, czy kandydat zdał egzamin z wynikiem zadawalniającym.

Kandydat, który wykazał wybitne wiadomości, może otrzymać stopień „z odznaczeniem”.

O przebiegu i wyniku egzaminu i głosowania sporządzić należy protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji i sekretarz.

§ 12. O zdaniu egzaminu zostaje wydane świadectwo z podpisem Prezesa Prokuratorji lub naczelnika oddziału.

§ 13. Po zdaniu egzaminu asesorskiego aplikant może być mianowany na urząd asesora Prokuratorji.

§ 14. Aplikant, który nie zdał egzaminu asesorskiego, powinien do niego przystąpić ponownie po upływie czasu przez komisję egzaminacyjną wyznaczonego.

O ile tego nie uczyni, lub o ile powtórnie egzaminu nie zda, zostaje wykreślony z listy aplikantów Prokuratorji.

§ 15. Orzeczenia komisji egzaminacyjnej są ostateczne.

§ 16. Stosownie do art. 13 ustawy o utworzeniu Prokuratorji Generalnej, art. 19 Instrukcji służbowej dla Prokuratorji Generalnej oraz stosownie do ustawy z dn. 27 czerwca 1922 r. o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędników Prokuratorji Generalnej do końca 1926 r. Prezes Prokuratorji może mianować asesorów Prokuratorji i bez zdawania przez nich przepisanego egzaminu.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

919.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. № 64, poz. 395) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Do czasu rozciągnięcia działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych na podstawie art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 395) na obszary w § 1 wymienione, Wileńska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych zachowuje swą organizację i sprawuje swe czynności stosownie do dekretu Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej № 400 (Dz. Urz. T. K. R. № 34/44).

Nadzór nad działalnością Wileńskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych sprawuje Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

920.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 9 listopada 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską przepisów prawnych o Państwowej Radzie Kolejowej.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, trockiego, oszmiańskiego, święciańskiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. № 38, poz. 226).

§ 2. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi Kolei Żelaznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

921.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 9 listopada 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia działalności Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącymi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) zarządza się co następuje: